

Ostrowiec Św., dn. 15.07.2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach
I Wydział Cywilny
ul. Seminaryjska 12 A
25 - 372 Kielce

sygn. Akt: I C 1449/13

W.p.s.: 134 000,00 zł

Powód:

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29
28 - 300 Jędrzejów
reprezentowane przez radcę prawnego Teresę Izabelę Czech

Pozwany:

1. Gmina Starachowice
ul. Radomska 45
27 - 200 Starachowice
2. Zakład Unieszkodliwiania Odpadów „JANIK” Sp. z o.o.,
Janik, ul. Borowska 1
27- 415 Kunów
reprezentowany przez radcę prawnego Dorotę Kośla

Adres do korespondencji:

ul. Sienkiewicza 91
27- 400 Ostrowiec Św.

**ODPOWIEDŹ NA POZEW
O UZNANIE UMOWY ZA NIEWAŻNĄ**

Działając w imieniu Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów „Janik” Sp. z o.o. wnoszę o:

1. oddalenie powództwa w całości;
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

UZASADNIENIE

Po pierwsze, pozwany Zakład Unieszkodliwiania Odpadów „Janik” Sp. z o. o. podnosi brak interesu prawnego po stronie powoda w żądaniu uznania przedmiotowej umowy za nieważną. Zgodnie z art. 189 kpc o prawnym charakterze interesu, czyli o potrzebie wszczęcia oznaczonego postępowania i uzyskania oznaczonej treści orzeczenia decyduje istniejąca obiektywnie potrzeba ochrony sfery prawnej powoda. Stowarzyszenie zatem winno wykazać istnienie interesu prawnego jako przesłanki warunkującej możliwość wniesienia przedmiotowego powództwa. Interesem tym będzie istnienie związku pomiędzy kwestionowaną umową a indywidualną sytuacją prawną powoda, który powinien wskazać wpływ tej umowy na swój własny i już naruszony interes prawny. Ocena istnienia interesu prawnego winna być dokonana obiektywnie, przez pryzmat okoliczności konkretnej sprawy, nie zaś w sposób abstrakcyjny.

Takiego interesu powód nie wykazał, natomiast postanowienia art. 1 i 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002 z późn.zm.), na które powołuje się powód, nie przesądzają o fakcie posiadania przez organizację społeczną, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, interesu prawnego w zaskarżeniu umowy, jeśli umowa ta nie dotyczy konkretnych praw ani obowiązków Stowarzyszenia.

Po drugie odnosząc się do merytorycznych zarzutów pozwu, pozwany Zakład Unieszkodliwiania Odpadów „Janik” Sp. z o.o. wyjaśnia, co następuje:

Umowa zawarta pomiędzy Gminą Starachowice a Zakładem Unieszkodliwiania Odpadów „Janik” Sp. z o.o. została zawarta w celu realizacji art. 11 ust.1 i art. 11a ustawy o ochronie zwierząt. Umowa ta przede wszystkim zapewnia zwierzętom bezdomnym z terenu Gminy Starachowice miejsce w schronisku oraz całodobową opiekę oraz świadczenia szczegółowo określone w § 1 ust. 2 umowy. Zgodnie z art. 11a ust 4 ustawy o ochronie zwierząt, gmina realizując zadanie w zakresie opieki nad bezdomnymi zwierzętami, zadania określone w art. 11a ust. 2 pkt 3-6 może powierzyć podmiotowi prowadzącemu schronisko. Wśród zadań, które gmina może powierzyć podmiotowi prowadzącemu schronisko wymienione jest w pkt 5 poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt.

Realizując to uprawnienie Gmina Starachowice nałożyła na Spółkę ten obowiązek w § 1 ust. 2 pkt 6 umowy Aby ten obowiązek skutecznie zrealizować Spółka, musi posiadać uprawnienia właścicielskie do zwierzęcia, gdyż tylko wówczas możliwe będzie skuteczne zbycie zwierzęcia i znalezienie mu nowego właściciela. Umowa ta nie narusza art. 11 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt ani art. 2 ustawy o samorządzie gminnym. Gmina realizując zadanie określone w art. 11

ust. 1 oddaje bezdomne zwierzęta do schroniska i w ten sposób zapewnia im bezterminową opiekę, (do czasu znalezienia nowego właściciela), którą w oparciu o podpisaną umowę realizuje schronisko. Wprawdzie art. 2 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, że gmina wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność, ale oznacza to jedynie, że gmina w swej działalności jest samodzielna i ponosi odpowiedzialność za skutki czynności lub bezczynności swych organów. Przepis ten nie nakłada jednak na Gminy obowiązku samodzielnej realizacji zadań własnych. Zgodnie bowiem z art. 9 ustawy o samorządzie gminnym w celu wykonywania zadań, gmina może tworzyć jednostki organizacyjne, a także zawierać umowy z innymi podmiotami, w tym z organizacjami pozarządowymi.

Nie można się zgodzić również z twierdzeniem powoda, że oddawanie bezdomnych zwierząt ze schroniska nowym właścicielom jest praktyką pozaprawną. Ustawa wyraźnie stanowi, iż poszukiwanie nowych właścicieli stanowi realizację zadania jakim jest zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom i może być realizowane przez schronisko - art. 11a ust. 4 ustawy.

Nie można się zgodzić również z twierdzeniem powoda, że Gmina nie nabywa prawa własności wobec bezdomnych zwierząt i nie jest władna przenieść takiego prawa na schronisko.

Kwestie regulacji trybu i sposobu nabycia praw do zwierzęcia pozostają poza ramami ustawy o ochronie zwierząt. Kwestie te reguluje kodeks cywilny, o czym świadczy wyraźne odesłanie zawarte w art. 1 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt.

Zgodnie z art. 180 i 181 kodeksu cywilnego, właściciel może wyzbyć się własności rzeczy ruchomej przez to, że w tym zamiarze rzecz porzuci. Własność ruchomej rzeczy niczyjej nabywa się zaś przez jej objęcie w posiadanie samoistne. Kto natomiast znalazł rzecz zgubioną, powinien niezwłocznie zawiadomić o tym osobę uprawnioną do odbioru rzeczy. Jeżeli znalazca nie wie, kto jest uprawniony do odbioru rzeczy, albo jeżeli nie zna miejsca zamieszkania osoby uprawnionej, powinien niezwłocznie zawiadomić o znalezieniu właściwy organ państwowy (art. 183 § 1 k.c.). Przepisy o rzeczach znalezionych stosuje się odpowiednio do rzeczy porzuconych bez zamiaru wyzbycia się własności, jak również do zwierząt, które zabłąkały się lub uciekły (art. 183 § 2 k.c.). Nabycie własności rzeczy znalezionej przez znalazcę reguluje art. 187 k.c., przy czym jeśli chodzi o zwierzęta, które zabłąkały się lub uciekły, następuje to po upływie określonych w tym przepisie terminów.

Z przepisów kodeksu cywilnego wynika, że w przypadku zwierzęcia porzuconego przez właściciela, gmina staje się jego właścicielem od momentu objęcia go w posiadanie, czyli praktycznie, z chwilą wyłapania. W takim przypadku może skutecznie dokonać przeniesienia prawa własności znalezionej zwierzęcia. W innych przypadkach, skuteczność ewentualnej umowy

uzależniona będzie od spełnienia przesłanek określonych w kodeksie cywilnym, co jednak nie przesądza o nieważności zapisu § 1 ust.4 umowy.

Biorąc powyższe pod uwagę pozwana Spółka uważa, iż zawierając przedmiotową umowę nie naruszyła żadnego obowiązującego przepisu prawa, dlatego też powództwo niniejsze winno zostać oddalone w całości.

RADCA PRAWNY

mgr Dorota Kośla
KL-K1573